

ΧΡΗΣΤΟΣ Α. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΣ

ΨΕΥΔΟΛΟΓΙΑΙ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΠΡΟΕΔΡΙΚΗΝ ΕΚΛΟΓΗΝ ΤΟΥ 1985

ΚΕΙΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ

www.sartzetakis.gr

(Έπιστολαί 10^{ης} και 26^{ης}.12.2001 πρὸς ἐφημερίδα
«Καθημερινή»)

Περὶ τὴν Προεδρικήν ἐκλογήν τοῦ 1985 ἐλέχθησαν κατὰ καιροῦς ἔκτοτε πολλές ἀνακρίβειες καὶ συνετέθησαν μυθολογήματα, πού δὲν ἔχουν καμμιά ἀπολύτως σχέσι πρὸς τὴν ἀλήθεια.

Ἡ σχετικὴ συζήτησις ἀνεζωπυρώθη προσφάτως διὰ κυκλοφορηθέντος βιβλίου τοῦ δημοσιογράφου **Γιώργου Ν. Ἀναστασοπούλου**, τὰ ἐπὶ τοῦ θέματος ἀποσπάσματα τοῦ ὁποίου καὶ ἐδημοσίευσεν ἡ ἐφημερὶς **Καθημερινή** τῆς Κυριακῆς 9.12.2001.

Εὐθὺς τὴν ἐπομένην (10.12.2001) ὁ Πρόεδρος **Χρήστος Α. Σαρτζετάκης** μὲ ἐπιστολήν του πρὸς τὴν ἐν λόγω ἐφημερίδα διέψευσε, **χάριν τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας**, κατηγορηματικῶς εἰς ὅτι τὸν ἀφοροῦν τὰ δημοσιευθέντα ἀποσπάσματα ὡς **ψευδῆ καὶ ἀνυπόστατα καὶ ἀποκύημα δημοσιογραφικῆς φαντασίας**.

Ἡ **Καθημερινή** ἐδημοσίευσεν ἀκεραίαν τὴν ἐπιστολήν αὐτὴν εἰς τὸ φύλλον τῆς τῆς ἀκολουθούσης Κυριακῆς **16^{ης} Δεκεμβρίου 2001** (σελ.14).

Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ θέματος ἐπανῆλθον μὲ ἐπιστολάς των οἱ **Γιώργος Ν. Ἀναστασόπουλος** καὶ **Γεώργιος-Ἀλέξανδρος Μαγκάκης** (**Καθημερινή** 22.12.2001), ὁ δεῦτερος αὐτὸς αὐτοκλήτως ἀναμιχθεὶς, ὡς καὶ ἡ **Μαίρη χήρα Θέμι Κουρουσοπούλου** (**Καθημερινή** 23.12.2001). Μὲ τίς νέες αὐτὲς ἐπιστολὲς ἐπιχειρεῖται ἀνασκευὴ τῶν λεγομένων τοῦ Προέδρου, μὲ ἐμμονὴν εἰς τὰς ψευδολογίας.

Κατόπιν τούτου διὰ **νέας, ἀπὸ 26.12.2001, ἐπιστολῆς του ὁ Χρήστος Α. Σαρτζετάκης** κατέδειξε ψηλαφητῶς τὸ ἀσύστατον τῶν ἀντιθέτων ἰσχυρισμῶν. Ὅχι μόνον διὰ τὸ κύριον θέμα τῆς διαψεύσεώς του, τὴν καταχώρισιν εἰς τὸ ἀνωτέρω βιβλίον συνομιλίας του, πού δὲν εἶχε κάνει, δηλαδὴ καθ' ὀλοκληρίαν ψευδοῦς κατὰ περιεχόμενον. Ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ παρεπομένως θιγέν, τὸ μύθευμα περὶ δῆθεν προτάσεων διὰ τὴν Προεδρικήν ἐκλογήν τοῦ 1985 καὶ πρὸς ἄλλα πρόσωπα, τὰ ὁποῖα δῆθεν ἀπεποιήθησαν ! Τὸ μύθευμα περὶ ἄλλων προτάσεων εἶχε ρητῶς διαψεύσει μὲ δημοσίαν δήλωσίν του τῆς 9.2.1986 αὐτὸς

ο φερόμενος ως προτείνας Πρωθυπουργός. Με την εν λόγω δευτέραν ἐπιστολήν του ο Πρόεδρος δὲν ἀποκλείει τὸ ἐνδεχόμενον νὰ ἔγιναν βολιδοσκοπήσεις, ὄχι προτάσεις, καὶ πρὸς ἄλλους, ἀλλὰ κάτι τέτοιο, ἐὰν ὄντως συνέβη, θὰ ἔγινεν ἀναμφισβητήτως ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ Προέδρου τοῦ Πα.Σο.Κ. Ἀνδρέου Παπανδρέου ἀπὸ ἡγετικά περὶ αὐτὸν στελέχη, κυριώτατα διότι οἱ φερόμενες αὐτὲς δῆθεν προτάσεις πρὸς τοὺς Κουρουσόπουλον καὶ Κυριακοῦ ἀφοροῦσαν πρόσωπα σχεδὸν παντελῶς ἀγνωστα εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, καὶ ἐκ τοῦ λόγου τούτου δὲν θὰ ἐξυπηρετοῦντο οἱ ἐπιδιωκόμενοι τότε ὑπὸ τοῦ φερομένου ως προτείναντος Πρωθυπουργοῦ πολιτικοὶ σκοποὶ (περὶ τῶν ὁποίων εἰς τὴν πρώτην ἐπιστολήν τοῦ Προέδρου). Μόνη ἐπὶ τοῦ προκειμένου βεβαία καὶ ἀναμφισβήτητος εἶναι ἡ πρὸς τὸν ἀείμνηστον Πρόεδρον Παναγιώτην Κανελλόπουλον, κατὰ τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ ἰδίου, βολιδοσκόπησις, ἐξ ἀφηγήσεως τοῦ ὁποίου καὶ γίνεται περὶ αὐτῆς λόγος εἰς τὴν ἐπιστολήν αὐτὴν τοῦ Προέδρου.

Ἡ ἐφημερὶς *Καθημερινή* ἐδημοσίευσεν εἰς τὸ φύλλον τῆς 29^{ης}.12.2001 (σελ.12) τὴν δευτέραν αὐτὴν ἐπιστολήν.

Κατωτέρω παρατίθεται πλῆρες τὸ κείμενον τῶν ἀνωτέρω δύο ἐπιστολῶν τοῦ Προέδρου.

1. Ἡ πρώτη ἐπιστολή :

Νέα Πεντέλη, 10^η Δεκεμβρίου 2001.

Ἐφημερίδα

«ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ»

Ἐθνάρχου Μακαρίου καὶ Δημητρίου Φαληρέως 2

(τηλεομοιότυπον 480 82 39),

185 47 Νέον Φάληρον.

Κύριε Διευθυντά,

Εἰς τὴν παρουσίᾳσι τοῦ βιβλίου τοῦ δημοσιογράφου *Γιώργου Ν. Αναστασοπούλου* «*Μῦθοι καὶ ἀλήθειες γιὰ τὸν Κωνσταντῖνο Καραμανλῆ*» εἰς τὸ χθεσινὸν (9.12.2001) φύλλον τῆς *Καθημερινῆς*, σελ.34, καταχωρίζονται καὶ ἀποσπάσματα τοῦ βιβλίου, ἀναφερόμενα εἰς τὴν μὴ ἐπανεκλογὴν τοῦ *Καραμανλῆ* εἰς τὴν Προεδρίαν τῆς Δημοκρατίας καὶ τὴν ἰδικὴν μου τότε ἐκλογὴν.

Ὁ συνεργάτης σας *Μιχάλης Κατσιγέρας*, πού παρουσιάζει τὰ ἀποσπάσματα αὐτά, ἐκτιμᾷ προεισαγωγικῶς, ὅτι ὁ συγγραφεὺς τοῦ βιβλίου «πέρα ἀπὸ τὴν ἀξιοποίηση τῶν μέχρι σήμερα δημοσιευθέντων προσφέρει στοιχεῖα ἰδικῆς του ἔρευνας, προϊόν - μεταξύ ἄλλων - καὶ συνομιλιῶν του μὲ ἀνθρώπους-κλειδιά τῆς ἄλλης πλευρᾶς». Ὅμως, ἀντιθέτως πρὸς τὰ διαβεβαιούμενα, τὸ πόσον χωλὴ καὶ ἀνάπηρος ὑπῆρξεν ἡ διαφημιζομένη ἔρευνα ἀποδεικνύει καὶ μόνον τὸ γεγονός, ὅτι ὁ συγγραφεὺς τοῦ βιβλίου δὲν ἔκρινεν ἀναγκαῖον νὰ ζητήσῃ καὶ τὴν ἰδικὴν μου ἐπὶ τῶν γεγονότων ἐκείνων μαρτυρίαν ἢ νὰ ἀνατρέξῃ εἰς τὰ ὅσα κατὰ καιροὺς ἔχω ἐκθέσει !

Δί' αὐτὸ καὶ *χάριν τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας* ὀφείλω, νὰ σημειώσω, ὅτι ὅλα τὰ φερόμενα ὡς λεχθέντα μεταξύ τοῦ μακαρίτου *Μένιου Κουτσόγιωργα* καὶ ἐμοῦ κατὰ τὴν διαβίβασιν τῆς προτάσεως τοῦ *Ἀνδρέα Παπανδρέου* περὶ ἐκλογῆς μου εἰς τὴν Προεδρίαν τῆς Δημοκρατίας, εἶναι *ψευδῆ καὶ ἀνυπόστατα*. Ὁ φερόμενος ὡς γενόμενος διάλογος εἶναι ἀποκύημα δημοσιογραφικῆς φαντασίας. Οὐτε τελεσιγραφικῶς μοῦ ὠμίλησεν ὁ *Κουτσόγιωργας*, οὔτε ἓνα μόνον τηλεφώνημα ἔγινε, οὔτε ἐλέχθησαν τὰ ἀποδιδόμενα, οὔτε ἀπεδέχθην ἀμέσως τὴν γενομένην πρότασιν. Τὴν πρότασιν ἀπεδέχθην μετὰ τρεῖς ἀρνήσεις μου κατὰ τρία μεταμεσονύκτια τηλεφωνήματα, συγκεκριμένως τῆς 2.00', 6.30' καὶ 9.30' περίπου ὥρας τῆς 9^{ης} Μαρτίου (1985), καὶ ἀφοῦ προηγουμένως ὁ ἴδιος ὁ *Ἀνδρέας Παπανδρέου* μοῦ ἐτόνισεν, ὅτι εἶναι, κατὰ λέξιν, «*ἡ τελευταία ὑπηρεσία, πού σᾶς ζητεῖ τὸ Ἔθνος καὶ ἡ Δημοκρατία*». Ὅποτε καὶ ἀμέσως παρετήρησα «*προσέξτε, τὸ Ἔθνος καὶ ἡ Δημοκρατία, διότι δὲν εἶμαι διατεθειμένος, νὰ ὑπηρετήσω κομματικὰ συμφέροντα*». Δί' αὐτὸ καὶ εἰς τὴν πρώτην δημοσίαν πρὸς ἀναμένοντες δημοσιογράφους δήλωσίν μου, τὸ μεσημέρι τῆς αὐτῆς 9^{ης} Μαρτίου κατὰ τὴν ἀναχώρησίν μου ἀπὸ τὴν κατοικίαν *Παπανδρέου* εἰς τὸ *Καστρί*, ὅπου προσκληθεῖς συνεγευμάτισα μαζί του, εἶχα μὲ ἔμφασι τονίσει τὴν «*ὑπερκομματικὴ πάντοτε τοποθέτησί*» μου καὶ κυρίως, ὅτι ἀποδέχομαι «*τὴν ἐξαιρετικὴ τιμῆ, πού προέρχεται ἀπὸ τὴν πλειοψηφία τῆς λαϊκῆς ἀντιπροσωπείας καὶ τὸν Πρόεδρόν της, ἔχων ἐπίγνωσι τῶν μεγάλων εὐθυνῶν τοῦ λειτουργήματος, ἀλλὰ καὶ ἐν ὄψει τοῦ ὑπερκομματικοῦ χαρακτήρος*» του. Καὶ βεβαίως τὴν προειδοποίησίν μου ἐκείνην ἀπολύτως ἐτήρησα καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Προεδρικῆς μου θητείας, ὅπως ὅλοι οἱ Ἕλληνες γνωρίζουν, περιοριζόμενος εἰς τὴν θεσμικὴν μου ἀποστολήν· ὄχι βεβαίως ὡς

διακοσμητικού προσώπου, όπως μερικοί θέλουν να εμφανίσουν, ευτελίζοντας, τόν Προεδρικών θεσμών. Και πράγματι, οὐδέποτε ἐτάχθη ἀλληλέγγυος κυβερνητικῶν ἐπιλογῶν, οὔτε διεφήμισα ἔργα κυβερνητικά, ἀλλὰ πάντοτε ἐνήσκησα ὑπερκομματικῶς, ἐνεργῶς καὶ προσηκόντως, μὲ τὴν ἐπιβαλλομένην σοβαρότητα καὶ χωρὶς διαφημιστικὰ καμώματα, τὰ ἐκ τοῦ Συντάγματος ὡς ρυθμιστοῦ τοῦ πολιτεύματος καθήκοντά μου «κατὰ τρόπον ἄψογον», ὅπως ὅλες οἱ ἐπὶ τῆς Προεδρίας μου Κυβερνήσεις (Πρωθυπουργοὶ καὶ Ὑπουργοὶ) καλῶς γνωρίζουν, ἀλλὰ καί, μὲ ἀφορμὴν τὸν ὑπ' ἐμοῦ χειρισμὸν τῆς πολιτικῆς κρίσεως τῶν ἐτῶν 1988-1989, ὅλοι οἱ πολιτικοὶ Ἀρχηγοὶ (*Κωνσταντῖνος Μητσοτάκης τῆς Νέας Δημοκρατίας, Ἀνδρέας Παπανδρέου τοῦ Πα.Σο.Κ. καὶ Χαρίλαος Φλωράκης τοῦ, ἐνιαίου τότε, Συνασπισμοῦ τῆς Ἀριστερᾶς καὶ τῆς Προόδου*) μὲ δημόσιες δηλώσεις των ρητῶς ἀνεγνώρισαν.

Ἀλλὰ καὶ τὰ εἰς τὴν αὐτὴν ἀφήγησιν φερόμενα, ὅτι δῆθεν ἡ Προεδρία τῆς Δημοκρατίας εἶχε προηγουμένως προταθῆ, περίπου ὡς δίσκος ἐπατείας (τὶ εὐτελὲς διανοητικὸ κατασκεύασμα !), εἰς τοὺς ἤδη μακαρίτες *Θέμιν Κουρουσόπουλον καὶ Ὅθωνα Κυριακοῦ*, τότε Πρόεδρον καὶ Ἀντιπρόεδρον, ἀντιστοίχως, τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, οἱ ὅποιοι καὶ ἠρνήθησαν δῆθεν, εἶναι ἐπίσης φανταστικὰ καὶ ἀνυπόστατα. **Ὁ ἴδιος ὁ Ἀνδρέας Παπανδρέου**, ἐπειδὴ τὰ ἴδια εἶχαν εὐρύτατα διαδοθῆ καὶ διὰ τοῦ τύπου, εἰς τὸ πλαίσιον ἐνωρηστρωμένης λυσσαλέας εἰς βᾶρος μου ἐκστρατείας, **εἶχε ρητῶς διαψεύσει, μὲ δημοσίᾳ δήλωσί του τῆς 9^{ης} Φεβρουαρίου 1986, τὶς δῆθεν προτάσεις αὐτές, ἐν ζωῇ τότε τῶν δῆθεν προταθέντων καὶ δῆθεν ἀρνηθέντων, οἱ ὅποιοι φυσικὰ καὶ δὲν τὸν διέψευσαν.** Ἄλλωστε, οἱ φερόμενοι ὡς προταθέντες ἤμπορεῖ νὰ ὑπῆρξαν πρόσωπα ἀξιόλογα, ἀλλὰ τὸ ζητούμενον δὲν ἦτο ἡ ἐπιλογή μιᾶς, ἔστω σημαντικῆς, προσωπικότητος. Ἡ ἐπιλογή εἶχεν ἐκ τῶν πραγμάτων πολιτικὴν βαρύτητα καὶ πολιτικὰς συνεπείας. Προσωπικῶς, πανθομολογουμένως, διέθετα ἀνεπίληπτη δικαστικὴ σταδιοδρομία (ὑπόθεσις πολιτικῆς δολοφονίας *Λαμπράκη*, ὑπόθεσις ἐκδόσεως γερμανοῦ «τρομοκράτου» *Πόλε*, κλπ.), καὶ τὰ ἐπὶ δικτατορίας παθήματα καὶ ἡ ἀντιστασιακὴ μου δραῖσις ἦσαν πανελληνίως γνωστά. Ἔτσι συνεκέντρωνα τὴν καθολικὴν ἀναγνώρισιν εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ δημοκρατικοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ (κατὰ μεταγενεστέραν ἀποκάλυψιν τοῦ *Ἀνδρέα Παπανδρέου* πρὸς ἐμέ, δημοσκοπήσεις ἔδειχναν ἀποδοχὴν ἄνω τοῦ 75 % τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ), ἀλλὰ καὶ διεθνῶς. Αὐτὴν δὲ ἀκριβῶς τὴν προσωπικὴν μου ἀκτινοβολίαν ἐχρειάζετο τότε, ἀρνούμενος τὴν ἐπανεκλογὴν τοῦ *Κωνσταντῖνου Καραμανλῆ*, ἡ ὁποία, διαφαινομένη, εἶχε προκαλέσει θύελλαν ἀντιδράσεων τοῦ δημοκρατικοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, νὰ ἀξιοποιήσῃ ὁ *Ἀνδρέας Παπανδρέου* μὲ τὴν ὑπόδειξίν μου ὡς Πρόεδρου τῆς Δημοκρατίας, προκειμένου τὸ φθειρόμενον φυσιολογικῶς ἐκ τῆς ὑπ' αὐτοῦ

διακυβερνήσεως τῆς χώρας Πα.Σο.Κ., νὰ ἐνδυναμωθῆ καὶ κερδίσῃ τὶς ἐκλογές. Πράγματι δέ, ὅπως καὶ ὁ ἴδιος ὁ *Ἀνδρέας Παπανδρέου δημοσίως ἀνεγνώρισε, τὶς ἐκλογές τῆς 2ας Ιουνίου 1985 χάρις εἰς τὴν ἰδικὴν μου ἐκλογήν ἐκέρδισε*. Ἀλλὰ βεβαίως καὶ ἐξ αἰτίας τῶν τότε κολοσσιαίων σφαλμάτων τῆς Νέας Δημοκρατίας, μὲ τὶς ἄφρονες ἐναντίον μου ἐπιθέσεις καὶ ἀμφισβητήσεις, οἱ ὁποῖες μετέτρεψαν, καταστροφικῶς δι' αὐτήν, τὴν πολιτικὴν μεταξὺ κομμάτων ἀντιπαράθεσιν εἰς πολιτειακὴν ἀμφισβήτησιν ! (ὁ ἀναγνώστης ἤμπορεῖ τὰ περὶ αὐτοῦ νὰ ἴδῃ τεκμηριωμένως καὶ ἐκτενέστερον εἰς τὴν ἱστοσελίδα μου www.sartzetakis.gr).

Συμπερασματικῶς, *Κύριε Διευθυντά*, ἡ ἱστορικὴ ἀλήθεια ἐπιβάλλει, ὁ κάθε ἀναγνώστης τοῦ βιβλίου τοῦ *Γιώργου Ν. Ἀναστασοπούλου «Μῦθοι καὶ ἀλήθειες γιὰ τὸν Κωνσταντῖνο Καραμανλῆ» νὰ θεωρήσῃ καὶ τὰ ἀνωτέρω ὑπ' αὐτοῦ ἱστορούμενα ἀποκλειστικῶς ὡς μύθους. Διότι δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν πρὸς τὴν ἀλήθειαν.*

Μὲ τὴν προσήκουσαν τιμὴν,

(ὑπογραφή) **Χρῆστος Α. Σαρτζετάκης**

2. Ἡ δευτέρα ἐπιστολή :

Νέα Πεντέλη, 26^η Δεκεμβρίου 2001.

Ἐφημερίδα

«ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ»

Ἐθνάρχου Μακαρίου καὶ Δημητρίου Φαληρέως 2

(τηλεομοιοτύπον 480 82 39),

185 47 Νέον Φάληρον.

Κύριε Διευθυντά,

Εἰς τὰ ὅσα μὲ τὴν δημοσιευθεῖσαν εἰς τὴν *Καθημερινὴν* τῆς Κυριακῆς 16.12.2001 ἐπιστολήν μου ἐπεσήμανα ἐν σχέσει πρὸς τὶς ἀναφορικῶς πρὸς ἐμέ, ψευδολογίες περὶ τὴν Προεδρικὴν ἐκλογήν τοῦ 1985, τὶς περιεχόμενες εἰς τό, ὑπὸ τὸν τίτλον «*Μῦθοι καὶ ἀλήθειες γιὰ τὸν Κωνσταντῖνο Καραμανλῆ*», βιβλίον τοῦ *Γιώργου Ν. Ἀναστασοπούλου*, ἐνόμιζα, ὅτι δὲν θὰ ἀνεφαίνετο ἀντίλογος. Διότι τὰ ἐπικαλούμενα ἦσαν ψηλαφητῶς ἀποστοματικὰ καὶ πλήρως τεκμηριωμένα.

Όμως ἄλλα τὰ ἦθη τῶν καιρῶν μας. Ἐτσι εἶδαν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητας εἰς μὲν τὴν *Καθημερινήν* τῆς 22^{ας} Δεκεμβρίου (σελ.12) δύο ἐπιστολές, μία τοῦ συγγραφέως τοῦ βιβλίου *Γιώργου Ν. Αναστασοπούλου* καὶ μία τοῦ *Γ.-Α. Μαγκάκη*, εἰς δὲ τὴν *Καθημερινήν* τῆς ἐπομένης 23^{ης} Δεκεμβρίου 2001 (σελ.12) μία ἐπιστολή τῆς *Μαίρης χήρας* *Θέμι Κουρουσοπούλου*. Καὶ μετὶ τρεῖς αὐτὲς ἐπιστολὲς ἐπιχειρεῖται διάψευσις τῶν λεγομένων μου. Ματαίως ὅμως. Πράγματι :

α) Ὁ μὲν *Γιώργος Ν. Αναστασόπουλος*, ἔχων παραθέσει εἰς τὸ βιβλίον του δῆθεν συνομιλίαν μου μὲ τὸν μακαρίτην *Κουτσόγιωργαν* κατὰ τὴν διαβίβασιν ὑπ' αὐτοῦ προτάσεως τοῦ ἀειμνήστου Πρωθυπουργοῦ *Ἀνδρέα Παπανδρέου* περὶ ἐκλογῆς μου εἰς τὴν Προεδρίαν τῆς Δημοκρατίας, λέγει τώρα μὲ τὴν ἐπιστολήν του, ὅτι δὲν ἔκρινεν ἀναγκαίαν τὴν ἐπὶ τούτου μαρτυρίαν μου, διότι ἡ θητεία μου εἰς τὴν Προεδρίαν τῆς Δημοκρατίας δὲν ἀποτελοῦσε τὸ θέμα τοῦ βιβλίου του ! Ἡ δικαιολογία προσβάλλει τὴν κοινὴν λογικὴν. Διότι ἡ διάψευσίς μου δὲν ἀνεφέρετο εἰς τὰ τῆς Προεδρικῆς μου θητείας, ἐγὼ διέψευσά τὰ εἰς τὸ βιβλίον του περὶ ἐμοῦ ἀναφερόμενα, μὲ τὰ ὁποῖα βάζει ἀσυστόλως εἰς τὸ στόμα μου λόγια, πὺ δὲν εἶπα ! Καὶ φυσικὰ εἶναι ἄηθες νὰ ἐμφανίζεται συνομιλία, χωρὶς νὰ ἐρωτῶμαι περὶ τοῦ περιεχομένου τῆς ἐγώ, ὁ μόνος ἐπὶ τέλος ἐπιζῶν ἐκ τῶν δύο συνομιλητῶν ! Ἐτσι ἐχαλκεύθη συνομιλία καθ' ὅλα ψευδῆς καὶ ἀνυπόστατος, καθαρὸν ἀποκύημα δημοσιογραφικῆς φαντασίας, ὅπως δικαίως τὴν ἔχω χαρακτηρίσει.

β) Ὅλοι δὲ οἱ ἐπιστολογράφοι σας ἀγωνίζονται νὰ μὲ διαψεύσουν ἐπὶ τοῦ σημείου, ἐὰν ἐγένετο καὶ πρὸς ἄλλους πρότασις διὰ τὴν Προεδρικὴν ἐκλογὴν τοῦ 1985. Ἀλλὰ φυσικὰ δὲν διαψεύδουν ἐμένα ! Διαψεύδουν τώρα, μετὰ 16 περίπου χρόνια (τὶ καθυστέρησις !), αὐτὸν τὸν φερόμενον ὡς προτείναντα τότε Πρωθυπουργὸν καὶ Πρόεδρον τοῦ *Πα.Σο.Κ. Ἀνδρέαν Παπανδρέου* (δηλαδή, ὁ *Γ.-Α. Μαγκάκης* τὸν Ἀρχηγόν του !), ὁ ὁποῖος μὲ τὴν δημοσίαν δήλωσίν του τῆς 9^{ης} *Φεβρουαρίου 1986* εἶχεν εἶπει κατὰ λέξιν τὰ ἑξῆς : « ... Ἡ Κυβέρνησι στὸ σύνολό της καὶ τὰ στελέχη τοῦ Κινήματος καθὼς βεβαίως καὶ ὁ Πρόεδρος του καταγγέλλουν τὴν ἄθλια ἐκστρατεία μερίδας τοῦ τύπου σὲ βάρος τοῦ σημερινοῦ πρώτου ἐκλεγμένου ἀπὸ τίς δημοκρατικὲς δυνάμεις Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας ... Πρότασι ἔγινε μία καὶ μόνη, πρὸς τὸν σημερινὸ Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας, πὺ τὴν ἀποδέχθηκε καὶ ἐκλέχθηκε νὰ παραμείνη στὴν θέσι αὐτὴ ὀλόκληρη τὴν πενταετία, ὅπως τὸ Σύνταγμα ὀρίζει. Μὲ τὸν ὑποδειγματικὸ δὲ τρόπο, μὲ τὸν ὁποῖο ἀσκεῖ τὰ καθήκοντά του, καὶ τὸ ἀξίωμα τιμᾶ καὶ ἀναδείχθηκε ἄξιος τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων, πὺ στήριξαν τὴν ἐκλογὴν του. Γι' αὐτὸ καὶ συγκεντρώνει τώρα τὴν ἀγάπη καὶ τὸν σεβασμὸ ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ».

Ὅχι λοιπὸν ἐγώ, ἀλλὰ ὁ Γιώργος Ν. Ἀναστασόπουλος ἀδικεῖ μὲ τὸ βιβλίον του τὴν ἀλήθειαν, ὅταν θετικῶς μὲν κατασκευάζει φανταστικὴν συνομιλίαν μου μὲ τὸν Κουτσόγιωργαν, ἀρνητικῶς δέ, ἐπὶ κρινομένου ὡς ἀξίου καταγραφῆς θέματος, ἐδῶ περὶ τοῦ ἐὰν ἔγιναν ἢ ὄχι καὶ ἄλλαι προτάσεις τὸ 1985, ἐκτὸς τῆς πρὸς ἐμέ, διὰ τὴν Προεδρίαν τῆς Δημοκρατίας, ἀγνοεῖ παντελῶς καὶ ἠχηρῶς τὴν ἐπὶ τοῦ θέματος ρητὴν, διὰ τῆς ἀνωτέρω πρὸς τὸν τύπον δημοσίας δηλώσεως τῆς 9^{ης} Φεβρουαρίου 1986, διάψευσιν αὐτοῦ τοῦ, φερομένου ὡς προτείναντος, Πρωθυπουργοῦ Ἀνδρέα Παπανδρέου.

γ) Τὶ τὸ λογικώτερον ἐπομένως ἀπὸ τὸ νὰ πιστεύσω ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὸν διαψεύσαντα Πρωθυπουργὸν Ἀνδρέαν Παπανδρέου ; Διότι, πρῶτον, προφανέστατα καμμία πολιτικὴ σκοπιμότης δὲν συνέτρεχεν, ὥστε νὰ ὑπαγορεύσῃ εἰς αὐτόν, Πρωθυπουργὸν ὄντα, δημοσίως ἐπὶ τοῦ θέματος νὰ ψευδολογῇ· καί, δεύτερον, διότι ἡ ἀνωτέρω δήλωσις-καταπέλτης διὰ τοὺς διαδοσίας, παρ' οὐδενὸς ἔκτοτε ἀντεκρούσθη, οὔτε παρὰ τῶν ἄλλων, τῶν φερομένων ὡς προταθέντων, οὔτε παρὰ τρίτου τινός.

Καὶ ἐπὶ τέλους, τὶ ὑπηρετεῖ ἡ ἀνακύκλωσις τώρα, μετὰ 16 περίπου χρόνια, τῆς, κατὰ τὸν χαρακτηρισμὸν Παπανδρέου, «ἀθλίας» ἐκείνης «ἐκστρατείας μερίδας τοῦ τύπου» ; **Θέλουν μήπως νὰ παραστήσουν τὴν Προεδρίαν τῆς Δημοκρατίας ὡς ἀξίωμα, πὸν πρέπει ὁ κάθε τίμιος ἄνθρωπος νὰ ἀποφεύγῃ, περιφερόμενον δι' αὐτό, ὅπως εὐλόγως εἰς τὴν ἐπιστολήν μου παρετήρησα, ὡς «δίσκον ἐπαιτείας» καὶ ὁμοθύμως ἀποκρουόμενον ;** Διότι αὐτὸ θέλουν κατ'οὐσίαν νὰ μᾶς εἴπουν οἱ ἐπιστολογράφοι σας, μὲ τὴν ἐμφάνισιν διαδοχικῶν ἀρνήσεων ἀποδοχῆς τοῦ ἀξιώματος ! Ἀλλὰ χρειάζεται καὶ ὀλίγη ἐντροπή, ὅταν εἰς τὸ ἐπίπεδον αὐτὸ κατέρχονται ὅλοι μὲ τὶς ἐπιστολές των, χωρὶς καὶ νὰ ἐξηγοῦν στοιχειωδῶς πειστικῶς τοὺς ... λόγους τῶν ἀρνήσεων. Μὲ τὴν ἀκόμη πιὸ ἐπιβαρυντικὴν ἐξαίρεσιν τοῦ Γ.-Α. Μαγκάκη, ὁ ὁποῖος ἐκθειάζει τὴν ὑποτιθεμένην ἄρνησιν Κουρουσοπούλου ὡς ἀπόδειξιν «ψίστου δικαστικοῦ καὶ πολιτικοῦ ἤθους»(!), διότι, ὅπως ὁ ἴδιος τοῦ ἐνεπιστεύθη, προέβαλε τὴν ἄρνησιν ἀναδειξέως του εἰς τὴν Προεδρίαν τῆς Δημοκρατίας, διὰ νὰ μὴ παρεξηγηθῇ ὡς ἀνταμειβόμενος διὰ τὰς εὐμενεῖς ἔναντι «ῥωρισμένων κρισίμων κυβερνητικῶν ἐνεργειῶν» ἀποφάσεις ἐπὶ τῆς ἰδικῆς του Προεδρίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ! Συλλογιστικὴ, ἢ ὅποια εἶναι ἀδύνατον νὰ διευτυπώθῃ ἀπὸ ἀνώτατον δικαστικόν, ὡς διανοητικῶς ἀνάπηρος, καθ' ὃ ἀποκλείουσα τὴν ἀνάδειξιν εὐσυνειδήτου Δικαστοῦ εἰς τὴν Προεδρίαν τῆς Δημοκρατίας (!), ἀλλὰ καὶ προσβάλλουσα εὐθέως τὸ κῦρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὡς προϋποθέτουσα, ὅτι τὰ μέλη του εἶναι ἀνδρείκελα τοῦ Προέδρου του ! Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ὅπως ὅλων τῶν πολυμελῶν Δικαστηρίων, δὲν ἐκδίδονται ἀπὸ τὸν Πρόεδρόν των καὶ οὔτε εἶναι δυνατὸν ὁ Πρόεδρος νὰ ρυμουκῇ κατὰ βούλησιν τὴν ψῆφον τῶν μελῶν των, ὥστε νὰ

*ἀνακύπτει ἐνδεχόμενον «ἀνταμοιβῆς» του, ἐνῶ ἐξ ἄλλου, ἐάν τὸ Δικαστήριον ὄντως ἀνεπηρεάστως μόνον τὸ δικαστικόν του καθῆκον εἶχεν ἐπιτελέσει, καμμία ὑποψία «ἀνταμοιβῆς» δὲν θὰ ἤμποροῦσε νὰ εὐδοκιμήσῃ καὶ νὰ σπιλώσῃ τὸν, καθ' ὑπόθεσιν, διὰ τὸ ἀνώτατον τῆς Πολιτείας ἀξίωμα προτεινόμενον Πρόεδρόν του. Ἐν ὄψει τοιαύτης σαθρότητος τῆς συλλογιστικῆς Γ.-Α. Μαγκάκη, ἐρωτᾶται λοιπόν, **ποῖα εἶναι τὰ ἀληθινὰ κίνητρα τῆς αὐτοκλήτου παρεμβάσεώς του ;** Διότι φέρεται αὐτοβούλως μεριμνῶν διὰ τὸ κῦρος ἀνωτάτων δικαστικῶν ὅλως ἀπροκλήτως, ἀφοῦ κανεὶς δὲν τὸ ἠμφεσβήτησε !*

*δ) Φυσικὰ ἀγνοῶ, ἐάν ἡγετικὰ περὶ τὸν Ἀνδρέαν Παπανδρέου κυβερνητικὰ στελέχη ἔκαναν ἐπαφὲς ἢ διαβουλεύσεις μὲ τρίτους, καὶ ποίους, διὰ τὸ θέμα τῆς Προεδρίας τῆς Δημοκρατίας. Ἀλλὰ τὸ βέβαιον εἶναι, ὅτι **κάτι τέτοιο θὰ εἶχε γίνῃ αὐτοβούλως ὑπ' αὐτῶν, ὑπευθύνως ἀνησυχούντων** διὰ τὴν διαφαινομένην καὶ διασαλπίζομένην, σχεδὸν ὁμοθύμως ὑπὸ τοῦ τύπου, ὡς βεβαίαν ἐπανεκλογὴν Καραμανλῆ, ἢ ὁποῖα ὅμως συναντοῦσε τὴν ἀποδοκιμασίαν τῆς μεγάλης μάζης τῶν δημοκρατικῶν ψηφοφόρων τοῦ Πα.Σο.Κ., καὶ ἀνεφαίνετο ἔτσι ὁ κίνδυνος νὰ διαρρεύσουν αὐτοὶ πρὸς τὴν ἀριστεράν, εὐλόγως καταδοκοῦσαν νὰ εἰσπράξῃ τὸ ἐκ τῆς δυσαρρεσκείας ὄφελος. Ἀνεζητεῖτο ἐπὶ προκειμένου πολιτικῶς συμφέρουσα διὰ τὴν Κυβέρνησιν λύσις, διὰ νὰ ὑποδειχθῇ εἰς τὸν Πρωθυπουργὸν καὶ Πρόεδρον τοῦ Πα.Σο.Κ. Θὰ ἐπρόκειτο δηλαδὴ περὶ **βολιδοσκοπήσεων ἀπὸ μὴ ἐξουσιοδοτημένα ἀπὸ τὸν Ἀρχηγὸν τῶν στελέχη** τοῦ Πα.Σο.Κ. καὶ **ὄχι περὶ προτάσεων διὰ τὴν Προεδρίαν τῆς Δημοκρατίας.** Καὶ περὶ τούτου ἀνακύπτει **πλήρης βεβαιότης ἐν ὄψει τῆς ἀνωτέρω δημοσίας διαψεύσεως** τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ Προέδρου τοῦ Πα.Σο.Κ. Ἀνδρέα Παπανδρέου τῆς 9^{ης} Φεβρουαρίου 1986. Διότι, ἐάν κατ' ἐντολήν του διεξήγοντο τοιαῦτα, ὡς ἀνωτέρω, ἐπαφαί, δὲν θὰ ἐξέθετε **συνεργάτας του** καὶ δὲν θὰ **αὐτοεξευτελιζέτο ὁ ἴδιος εἰς τὰ μάτια των,** δηλῶν ψευδῶς δημοσίως, ὅτι μόνον πρὸς ἐμὲ εἶχε **κάνει πρότασιν** διὰ τὴν Προεδρίαν τῆς Δημοκρατίας. Ἀυτὰ ὑπαγορεύει ἡ κοινὴ λογικὴ.*

*Αὐτὰ ἰσχύουν καὶ διὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀειμνήστου Προέδρου Παναγιώτη Κανελλοπούλου. Ἀπὸ ἐτῶν συνεδεόμην μαζί του μὲ προσωπικὴν φιλίαν, συναντώμενος καὶ ἀπολαμβάνων τὴν πνευματικὴν καὶ προσωπικὴν του ἀκτινοβολίαν ἀρκετὰ συχνά. Δι' αὐτὸ καὶ τὴν πρωΐαν τῆς 9^{ης} Μαρτίου, πρὸ τῆς ἐκ μέρους μου ἀποδοχῆς τῆς προτάσεως διὰ τὴν Προεδρίαν, ἐπεκοινώνησα τηλεφωνικῶς μαζί του, διὰ νὰ τὸν συμβουλευθῶ. Ὁ ἀείμνηστος Πρόεδρος τότε ἐπιμόνως μὲ **συνεβούλευσε νὰ ἀποδεχθῶ τὴν πρότασιν Παπανδρέου.** Ὅταν δὲ τοῦ ἐξέθεσα, ὅτι ἐγώ, ἀρνούμενος, τὸν εἶχα ἀντιπροτείνειν διὰ τὴν Προεδρίαν, τότε συγκινημένος, παρὰ τὴν σεμνότητά του, **μοῦ ἀπεκάλυψεν, ὅτι εἶχε βολιδοσκοπηθῆ καὶ ὁ ἴδιος,** χωρὶς νὰ μοῦ εἶπη*

ἀπό ποιόν συγκεκριμένως, ἀλλὰ εἶχεν ἀρνηθῆ. Τὸ ἦθος του τὸν ἠμπόδιζε νὰ ἀποδεχθῆ πρότασιν, προδήλως ἐξυπηρετοῦσαν τὴν Κυβέρνησιν, ἐνῶ ὁ ἴδιος εἶχεν ἐκλεγῆ βουλευτῆς, συνεργαζόμενος μὲ τὸ κόμμα τῆς ἀξιωματικῆς ἀντιπολιτεύσεως (τὴν *Νέαν Δημοκρατίαν*), τὸ ὁποῖον ὅπωςδήποτε θὰ ἐβλάπτετο μὲ τὴν ἰδικήν του ὑποψηφίότητα. Ὁ *Κανελλόπουλος* **μου ὠμίλησε περὶ βολιδοσκοπήσεως, ὄχι περὶ προτάσεως**. Καὶ αὐτὸ συγκλίνει πρὸς τὸ δεδομένον, ὅτι καὶ ὁ *Παπανδρέου* καταφανῶς ἐσέβετο τὸν ἀείμνηστον Πρόεδρον καὶ θὰ ἦτο ἀδιανόητον νὰ ψευσθῆ δημοσίως μὲ τὴν ἀνωτέρω δήλωσίν του τῆς 9^{ης} Φεβρουαρίου 1986, δηλ. ἐν ζωῇ τοῦ *Κανελλοπούλου*, ἐὰν μὲ παραγγελίαν του εἶχε γίνει καὶ πρὸς αὐτὸν *πρότασις*.

Ἄς σημειωθῆ, ὅτι τὴν ἀνωτέρω τηλεφωνικὴν μας ἐπικοινωνίαν ἐφανέρωσεν ὁ ἀείμνηστος Πρόεδρος δημοσίως τὴν ἐπομένην τῆς ἐκλογῆς μου, μὲ συνέντευξίν του, δημοσιευθεῖσαν εἰς τὴν ἐφημερίδα «*ΤΑ ΝΕΑ*» τῆς 31.3.1985 (σελ.24), χαρακτηρίσας αὐτὴν ὡς «*μιὰ ἀπολύτως φιλικὴ συζήτησις*», ἀφοῦ προηγουμένως **ἐξέθεσε** περὶ ἐμοῦ, κατὰ λέξιν, ὅτι «*ἔχω πολὺ στενὸ δεσμὸ μαζί του. Τὸν τιμῶ καὶ γιὰ τὸ ἄκαμπτο ἦθος του, ἀλλὰ ἐκτὸς τούτου τὸν ἀγαπῶ καὶ προσωπικὰ σὰν φίλο. Ὅλα αὐτὰ τὰ τελευταῖα χρόνια ἐπικοινωνοῦσε μαζί μου, ἐνῶ ἀπέφευγε νὰ ἔχει φίλους ἀπὸ τὸν πολιτικὸ κόσμον· ἀλλὰ μαζί μου ἔχει κί' ἓνα δεσμὸ πνευματικόν*», καὶ **ρητῶς ἀπεδοκίμασε** τὶς νομικῶς ἀστήρικτες ἀστειότητες περὶ δῆθεν ἀκυρότητος τῆς ἐκλογῆς μου *λόγω ψήφου Ἀλευρά*, διαχωρίσας ἔτσι ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ πλήρως τὴν θέσιν του ἀπὸ τὶς τότε ἐξαιτίας τῆς *Νέας Δημοκρατίας*.

Τέλος, δὲν πρέπει νὰ ξενίζη τὸ γεγονός, ὅτι ἀφέθη ἓνα τόσοσὸν σημαντικὸν ζήτημα «*ἐκκρεμὲς μέχρι καὶ τὴν ὑστάτη ὥρα*». Ὁ ἀείμνηστος *Παπανδρέου* ἐπὶ ὅλων τῶν σοβαρῶν θεμάτων ἐταλαντεύετο, σταθμίζων τὶς διάφορες λύσεις, καὶ ἀπεφάσιζε πάντοτε τὴν τελευταῖα στιγμὴ. Αὐτὸ προκύπτει ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ ἀπὸ τὴν σχεδὸν ὁμόθυμη συνηγορία τοῦ τύπου ὑπὲρ τῆς ἐπανεκλογῆς *Καραμανλῆ*, ἀκόμη καὶ τῶν πλέον πρὸς αὐτὸν προσκειμένων ἐφημερίδων, καμμία ἐκ τῶν ὁποίων, ἃς σημειωθῆ, δὲν ἔκανε λόγον διὰ βολιδοσκοπήσεις ἐκ μέρους του ἢ ἐκ μέρους στελεχῶν του ἢ ἀναζητήσεις καὶ προτάσεις ἄλλων διὰ τὴν Προεδρίαν, πού, ἐὰν ἦσαν ὑποστατές, ἀσφαλῶς καὶ δὲν θὰ διέφευγον τοῦ τόσοσὸν γρηγοροῦντος κατὰ τὶς κρίσιμες ἐκεῖνες ἡμέρες δημοσιογραφικοῦ ὀφθαλμοῦ. Ὅλα αὐτὰ ἐχαλκεύθησαν ἐκ τῶν ὑστέρων. Ἔτσι οἱ πάντες προσήρχοντο εἰς τὴν σύνοδον τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς 9.3.1985 μὲ τὴν βεβαιότητα, ὅτι ἐπανεκλογή *Καραμανλῆ* θὰ ἦτο ἡ πρότασις. Ἀποδοκιμαζόμενοι μάλιστα ὅσοι κατὰ τὴν προσέλευσίν των ρητῶς τὴν διαλαλοῦσαν, ἀπὸ τὸ συγκεντρωμένον πλῆθος δημοκρατικῶν πολιτῶν. Τὰ συμβάντα αὐτὰ εἶναι εἰς ὅλους γνωστὰ καὶ ἀναμφισβήτητα.

Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀληθινὴ τῶν γεγονότων ἐκείνων ἐξιστόρησις. Ἡ ἱστορικὴ ἀλήθεια δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀλλοιωθῇ ἀπὸ σκοπιμότητες, πικρίες ἢ φαντασιώσεις τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου, μὲ ἐπένδυσι καταφανῶς σαθρότατες συλλογιστικέες.

Μὲ τὴν προσήκουσαν τιμὴν,

(ὕπογραφή) **Χρῆστος Α. Σαρτζετάκης**